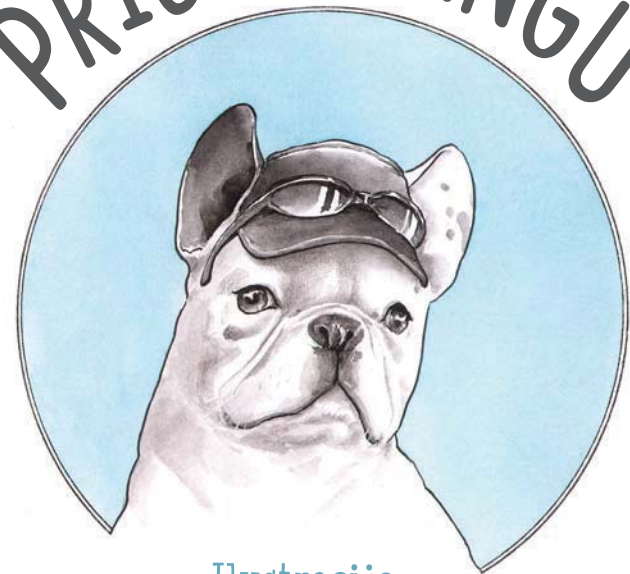

Uroš
Petrović

PRIČA O JANGU

Ilustracije
Aleksa Gajić

Copyright © Uroš Petrović, 2017
Copyright © ovog izdanja LAGUNA, 2017
Illustration copyright © Aleksa Gajić, 2017

— Laguna —

Ovu sam priповest
morao da napišem...

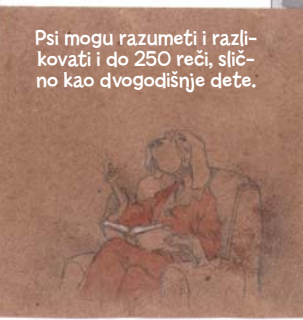
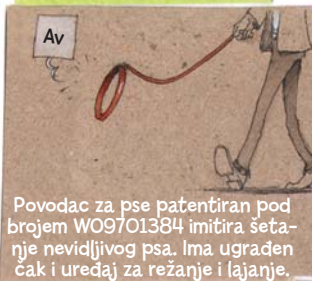

U tom nesvakidašnjem nadahnuću, svakodnevno sam iščitavao *Enciklopediju pasa* izvešnog Đina Punjetija, uranjajući i u naoko nevažne detalje. Naoružao sam se spektakularnom količinom informacija o preko tri stotine rasa dragog nam i davno pripitomljenog sisara latinskog naziva *Canis lupus familiaris*. Znam, može se živeti i bez poznavanja detalja o uglovima zadnjih nogu rodezijskog goniča, ali ne marim – odavno gajim sklonost ka pretrpavanju kapaciteta mozga bespotrebним znanjem. Donedavno nisam znao koja je moja krvna grupa, ali sam zato oduvek suvereno vladao činjenicama poput koliko mozгова ima pijavica ili kog datuma pada Dan mrmota u Pensilvaniji.

Kad bolje razmislim, što bih samo ja proveo život sa mozgom prepunim nanosa usklađivenih činjenica? Pa, čim je ova knjiga došla do tvojih ruku, to je pouzdan znak da si neko s kim bih makar deo tog zanosnog tereta mogao da podelim! Na primer, o psima!

Dakle:

Elem, kako sam sve studioznije uranjao u šaroliki svet rasa pasa, glavni favoriti za novog ukućanina smenjivali su mi se u glavi kao musava deca na vašarskom ringišpilu – dugodlaki jazavičar, erdel terijer, belgijski ovčar, šar-pej, veliki šnaucer, zlatni retriver...

Ej, bre,
pa ovo je
mačka!

Jedino se ubedljivo poslednje mesto na listi želja žilavo opiralo promeni – francuski buldog. U toj knjizi je, uz opis te rase, bila priložena takva fotografija da je izgledalo kao da je vanbračni potomak doktora Džekila tranžirao Kerbera te se katarzično pokajao i od dobijenih delova sklepao tri donekle psolike jedinke.

Kako i kada se dogodilo da mi se lista želja tumbе preokrene, ne sećam se. Znam samo da se taj apsurd nepobitno dogodio, još jednom dokazujući koliko život na planeti Zemlji ume da bude začudan i nedokučiv.

Ukratko – želeo sam francuskog buldoga, i nijedna druga rasa nije dolazila u obzir!

Kako to poslovično biva sa sumanutim željama, i moja je u početku izgledala prilično beznadežno. Pasa te rase u mojoj zemlji jednostavno nije bilo, a tadašnja Srbija nije bila baš simbol živahne međunarodne trgovinske razmene i saradnje. Ipak, ni nakraj pameti mi nije bilo da menjam svoju odluku te da pomirljivo i zdravorazumno izaberem ljubimca neke druge pasmine.
Nije to moj manir.

Onda se usud
malo poigrao...
Malo,
ali majstorski!